

[Steffensen]

for, at folketingets partier ikke bare debatterer problemerne – det er naturligvis en begyndelse – men også snarest træffer beslutning om, hvordan man agter at støtte og hjælpe øerne, som vi alle sammen taler venlige ord om og siger at vi gerne vil bevare.

I den forbindelse vil jeg godt nævne – jeg tror, det er nævnt af flere ordførere – at det egentlig ikke bare er øerne og småøerne i vort samfund, der er problemer med. Det er også ganske mange mindre landsbyers problemer, der på en eller anden måde kan paralleliseres med problemer, der findes på øerne. Det hjælper altså ikke meget, at vi kun udtrykker sympati for disse truede samfundsgrupper. Jeg erkender, at det er en nødvendig begyndelse, men det slår ikke til, hvis ikke vi samtidig er rede til at lade denne sympati blive udmøntet i politiske beslutninger i form af bevillinger. Det er jo dér, det skal havne. Det er jo det, der skal til, hvis vi mener noget med det, vi står og siger i dag, og det går jeg ud fra at vi alle gør.

Kristeligt folkeparti er meget tilfreds med, at miljøministeren bad Sammenslutningen af Danske Småøer og øernes beboerforeninger om at komme med ideer og forslag, der kan være med til at styrke øsamfundene. Det er sådan, at skal der blive bærekraft i de forslag, der måtte komme, så må de have udgangspunkt i og rod i den hverdag, de skal virke i. Udviklingen på øerne, som den er fremstillet i redegørelsen, viser med al ønskelig tydelighed, at det haster. Det haster med at tage initiativer, hvis ikke øerne skal uddø og kun blive præget, som der står i redegørelsen, af ødegårde.

Det er nævnt af alle ordførere, at trafikstøtteordningen er øernes livsnerve, og jeg synes, det er et positivt træk, at der i redegørelsen står, at dette også har vist sig derved, at da man satte en midlertidig trafikstøtteordning, en prøvestøtteordning, i gang, havde det en gavnlig og positiv virkning: det medførte en opbremsning i befolkningsnedgangen. Men det er også rigtigt, at læser man det nok så nært, nok så intenst, så må man sige, at der skal noget til nu, hvis man skal fortsætte denne udvikling. Derfor kan kristeligt folkeparti af hele sit hjerte støtte ministerens forslag om at gøre denne støtte permanent, hvilket vi jo skal drøfte lidt senere.

Imidlertid er selv den bedste trafikordning og den bedste trafikbetjening ikke nok til at

sikre øerne som levedygtige små samfund. Det er nødvendigt, at der bliver taget initiativer, der kan skabe arbejdspladser; så enkelt er det jo. Vi kan diskutere og bør diskutere, hvordan vi kan gøre det, men det er simpelt hen nødvendigt, at der bliver arbejdspladser og arbejdsmuligheder på øerne, for at de kan bevares, og for at både det offentlige og det private serviceniveau på øerne kan være rimeligt. Øerne selv har jo også udtrykt – det står i redegørelsen – at blot én enkelt arbejdsplads mere på en af de mindre øer har overordentlig stor betydning, og det kan man jo nemt forstå, når det er således, at visse øer har under hundrede beboere.

Her vil jeg også nævne, at det ikke er mindst vigtigt at se på landbrugserhvervet. Det fremgår ganske tydeligt af redegørelsen. Man kommer ikke uden om at tage det erhverv ind, hvis man vil komme frem til konstruktive løsninger, da det er således, at en stor del af øerne, småøerne, har landbrugserhvervet som hovederhverv. Den omstændighed, at antallet af landbrugsejendomme i drift på småøerne er aftaget med 25 pct. i perioden fra 1975 til 1982, viser med al ønskelig tydelighed, at en fortsat udvikling i den retning er livsfarlig for småøernes fortsatte eksistens, i hvert fald hvis man går ud fra – og det er vores målsætning, det er fremgået tydeligt i dag – at øerne skal være levende små samfund.

Dagligvareforretninger, skoler, forsamlingshuse, læger og sygeplejersker, alt det forsvinder væk fra øerne i kølvandet på den udvikling, som vi har set finde sted inden for landbruget, især de sidste 10 år.

For kristeligt folkeparti er det meget vigtigt at sikre, at de betydelige værdier, der består i øernes kulturelle arv og folkelige indslag i det hele taget i hele det danske samfunds mønster, ikke bare bevares, men også styrkes. Derfor hilser vi med megen glæde de mange utraditionelle forslag, som er givet til løsninger. Vi hilser dem velkommen, sådan som Sammenslutningen af Danske Småøer har fremstillet dem i notaterne med forskellige numre, og som de er taget med i ministerens redegørelse i forbindelse med bemærkningerne om landbrugets fremtidige struktur på øerne.

Det er indlysende for os alle, at det strukturspørgsmål må vi tage alvorligt. Den struktur skal ændres og bliver nødt til at blive